

## Dit i fet

Es van conèixer i es van estimar. Ell no sabia fins a on la podia estimar i ella no sabia si l'estimava poc o molt. Molt abans que s'enamoressin com bojos ja s'havien començat a conèixer al llit i compartien llargues converses.

Feia setmanes que es veien o es trucaven, les setmanes s'anaven convertint en mesos: la idea d'aventura se'ls havia fet petita. Una nit després d'una infidelitat, ella li va dir al seu amic tan íntim el que havia fet i aquest li va fer saber que era una traïdora immadura i no la va perdonar.

Van provar de continuar junts i fins es van anar convertint en una parella formal però sorgien tensions en moments molt inesperats i semblava que tot acabaria de qualsevol manera. Una tarda, entre plors i esbrincades, ella li va assegurar que no sabia com tirar enrere però que faria qualsevol cosa per fer-se perdonar, com ara tallar-se el dit petit del peu. Ell s'ho va rumiar un segons i la ira li va desaparèixer dels ulls. En aquell mateix moment ella va córrer cap al bany i —amb les tisores agafades amb totes dues mans— es va tallar el dit més petit del peu esquerre sense fer un sol gemec. Ell la va prendre en braços i amb un mocador va embolicar el dit per marxar a l'hospital i va llençar el farcellet a la paperera més propera.

D'aquella tarda no en van parlar mai més. En menys d'un any van anar a viure junts definitivament, en poc temps es van casar i van ser realment molt feliços.

Barcelona, 2012